

Het Boek Daniël - Nummer Vijfennegentig

De profetische betekenis van de boodschap van de tweede engel onthuld

Jeff Pippenger

2024-02-28

In de geschiedenis van de beweging van zowel de eerste als de derde engel kan de boodschap worden samengevat door de boodschap van de tweede engel.

En een andere engel volgde, die zei: Gevallen, gevallen is Babylon, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij. Openbaring 14:8.

De tweede engel duidt de drievoudige toepassing van de profetie aan, voor hen die willen zien. De tweede engel verkondigt een profetische boodschap, en de boodschap is dat Babylon tweemaal gevallen is. Hij identificeert Babylon als die „grote stad”, die in hoofdstukken zeventien en achttien wordt aangeduid als het Moderne Babylon. Het Moderne Babylon is tweemaal gevallen, en haar val werd veroorzaakt doordat zij alle volken deed „drinken van de toorn van haar hoererij”. Haar hoererij werd bedreven met de koningen der aarde. Die verhouding stelde haar in staat de macht van de koningen met wie zij hoererij bedreef aan te wenden om haar „toorn” ten uitvoer te brengen, namelijk de vervolging die zij over Gods getrouwe volk brengt.

Wijn is een leer, en de leer waarvan zij alle naties ertoe brengt te drinken, is de valse leer die beweert dat de aanbidding van de zon vrede zal voortbrengen. Alle naties aanvaardden het „merkteken” van haar gezag, namelijk de aanbidding van de zon, zoals voorgesteld door de zondagse eredienst. De aanvaarding van dat „merkteken” door alle naties wordt teweeggebracht door de macht van de Verenigde Staten, maar dit geschiedt in de tijd van de escalerende oorlogvoering die over de planeet aarde wordt gebracht door de derde Wee van de islam. De naties aanvaardden de „wijn” van haar toorn op grond van een belofte van „vrede en veiligheid.”

“Waar komt toch het bericht vandaan dat ik heb verklaard dat New York door een vloedgolf zal worden weggevaagd? Dit heb ik nooit gezegd. Ik heb gezegd, toen ik daar de grote gebouwen verdieping na verdieping zag verrijzen: ‘Wat voor verschrikkelijke taferelen zullen plaatsvinden wanneer de Heer zal opstaan om de aarde vreselijk te doen beven! Dan zullen de woorden van Openbaring 18:1–3 worden vervuld.’ Het gehele achttiende hoofdstuk van Openbaring is een waarschuwing voor wat over de aarde komt. Maar ik heb geen bijzonder licht met betrekking tot wat over New York zal komen, alleen dat ik weet dat op een dag de grote gebouwen daar zullen worden neergehaald door het keren en omkeren van Gods macht. Uit het licht dat mij is gegeven, weet ik dat er vernietiging in de wereld is. Eén woord van de Heer, één aanraking van zijn machtige kracht, en deze massieve bouwwerken zullen vallen. Er zullen taferelen plaatsvinden waarvan wij ons de ontzagwekkendheid niet kunnen voorstellen.”
Review and Herald, 5 juli 1906.

De boodschap van de tweede engel werd herhaald op 11 september 2001, toen de grote gebouwen van New York City werden neergehaald door een aanraking van Gods hand.

‘De profeet zegt: “En ik zag een andere engel neerdalen uit de hemel, hebbende grote macht; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep met krachtige stem luid, zeggende: Gevallen, gevallen is Babylon, die grote stad, en zij is geworden een woonstede der duivelen” (Openbaring 18:1, 2). Dit is dezelfde boodschap die door de tweede engel werd gegeven. Babylon is gevallen, “omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn harer hoererij” (Openbaring 14:8). Wat is die wijn?—Haar valse leerstellingen. Zij heeft de wereld een valse sabbat gegeven in plaats van de sabbat van het vierde gebod, en heeft de leugen herhaald die Satan Eva het eerst in Eden vertelde—de natuurlijke onsterfelijkheid van de ziel. Vele verwante dwalingen heeft zij wijd en zijd verbreid, “lerende leringen, die geboden van mensen zijn” (Mattheüs 15:9).’

‘Toen Jezus Zijn openbare bediening begon, reinigde Hij de tempel van haar heiligschennende ontheiliging. Tot de laatste daden van Zijn bediening behoorde de tweede reiniging van de tempel. Zo worden in het laatste werk ter waarschuwing van de wereld twee onderscheiden oproepen tot de kerken gedaan. De boodschap van de tweede engel luidt: “Babylon is gevallen, is gevallen, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij” (Openbaring 14:8). En in de luide roep van de boodschap van de derde engel wordt een stem uit de hemel gehoord, die zegt: “Ga uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt en opdat gij van haar plagen niet ontvangt. Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden gedacht” (Openbaring 18:4, 5).’ Selected Messages, boek 2, 118.

Tussen 11 september 2001 en de spoedig komende zondagwet in de Verenigde Staten worden de eerste drie verzen van Openbaring achttien vervuld, want het is bij de zondagwet dat de oproep om uit Babylon uit te gaan begint.

‘Openbaring 18 wijst op de tijd waarin, als gevolg van de verwerping van de drievoudige waarschuwing van Openbaring 14:6–12, de kerk ten volle de toestand zal hebben bereikt die door de tweede engel werd voorzeggd, en het volk van God dat zich nog in Babylon bevindt, zal worden opgeroepen zich van haar gemeenschap af te scheiden. Deze boodschap is de laatste die ooit aan de wereld zal worden gegeven; en zij zal haar werk volbrengen. Wanneer zij die “de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen gehad hebben in de ongerechtigheid” (2 Thessalonicenzen 2:12), eraan zullen worden overgelaten een krachtige dwaling te ontvangen en de leugen te geloven, dan zal het licht der waarheid schijnen op allen wier harten openstaan om haar te ontvangen, en al de kinderen des Heeren die in Babylon achtergebleven zijn, zullen gehoor geven aan de roep: “Ga uit van haar, Mijn volk” (Openbaring 18:4).’ The Great Controversy, 389, 390.

Bij de spoedig komende zondagswet zal het vroegere verbondsvolk een krachtige dwaling ontvangen. Vanaf 11 september 2001 totdat de krachtige dwaling bij de zondagswet wordt uitgestort, wordt de boodschap van de tweede engel herhaald, en de verwerping daarvan vertegenwoordigt de verwerping van „de drievoudige waarschuwing van Openbaring veertien, verzen zes tot en met twaalf.” In die zin worden de drie engelen vertegenwoordigd door de boodschap van de tweede engel. De boodschap van de tweede engel luidt: Babylon is gevallen, is gevallen, en de boodschap van de tweede engel is geplaatst tussen de eerste en de derde boodschap.

De uitspraak van de eerste stem in Openbaring hoofdstuk achttien is een herhaling van de boodschap van de tweede engel, maar zij vertegenwoordigt een verwerping van alle drie de engelen van Openbaring veertien. De boodschap van de tweede engel vertegenwoordigt alle drie de boodschappen, en zij draagt het kenteken van Alfa en Omega, want zij werd verkondigd in de geschiedenis van de beweging van de eerste engel en zal vervolgens opnieuw worden verkondigd in de beweging van de derde engel. De boodschap duidt aan dat Babylon tweemaal gevallen is, en in deze profetische zin wijst zij op een „drievoudige toepassing van de profetie”.

De eerste twee keer dat Babylon viel, zoals voorgesteld door Babel en Babylon, vertegenwoordigen de uiteindelijke val van het moderne Babylon. De tweevoudige verkondiging van de val van Babylon wordt omsloten door de eerste en de laatste boodschap van de drie engelen. De structuur van de drie engelen draagt het kenmerk van Alfa en Omega, want de eerste boodschap wordt aangeduid als het „eeuwige evangelie”, wat per definitie betekent dat het het eeuwige evangelie is, ofwel dezelfde evangelieboodschap voor alle tijden. De boodschap van de derde engel is de evangelieboodschap die waarschuwt tegen het ontvangen van het merkteken van het beest; daarom zijn de eerste boodschap en de derde boodschap, die de eerste en de laatste boodschappen zijn, dezelfde boodschappen, want beide zijn het evangelie.

Alpha en Omega plaatste Zijn handtekening van „Waarheid” op de drie boodschappen, want het Hebreeuwse woord dat met „waarheid” is vertaald, werd door de Wonderbare Taalkundige gevormd door de eerste, dertiende en laatste letters van het Hebreeuwse alfabet te combineren. „Dertien” vertegenwoordigt als symbool opstand, en het is in de tweede boodschap dat de opstand van Babylon, zoals voorgesteld door haar valse leerstellingen en hoerij, wordt geïdentificeerd. Zoals reeds opgemerkt, bevat de tweede boodschap eveneens de handtekening van Alpha en Omega, want de boodschap die in de Milleritische geschiedenis werd verkondigd om de opening van het oordeel aan te kondigen, wordt herhaald in de beweging van de derde engel om het einde van het oordeel aan te duiden.

De val van Babel in Genesis hoofdstuk elf is de eerste verwijzing naar de val van Babylon, en het getuigenis van Nimrods hoogmoedige opstand draagt het kenmerk van de boodschap van de eerste engel. Zoals in eerdere artikelen is aangetoond, bevinden alle drie de boodschappen van de drie engelen zich eveneens binnen de eerste engel. In de boodschap van de eerste engel vertegenwoordigt de uitdrukking „vrees God” de eerste boodschap, en de uitdrukking „geef Hem eer” vertegenwoordigt de boodschap van de tweede engel. De derde boodschap is in de eerste te vinden, wanneer zij verkondigt dat „het uur van Zijn oordeel is gekomen.”

In Nimrods val, die de eerste val van Babylon is, worden ook de drie stappen van de drie engelen geïdentificeerd. Deze worden weergegeven door de uitdrukking „laat ons”.

En de ganse aarde was van één taal en van één spraak. En het geschiedde, toen zij van het oosten voorttrokken, dat zij een vlakte vonden in het land Sinear; en zij woonden aldaar. En zij zeiden tot elkander: Welaan, laat ons tichelen maken en die wel doorbranden. En de tichel was hun voor steen, en het asfalt was hun voor leem. En zij zeiden: Welaan, laat ons voor ons een stad bouwen en een toren, welks top tot aan de hemel reike; en laat ons ons een naam maken,

opdat wij niet over de ganse aarde verstrooid worden. Toen daalde de HEERE neder om de stad en de toren te bezien, die de mensenkinderen bouwden. En de HEERE zeide: Zie, zij zijn één volk en hebben allen één taal; en dit is wat zij beginnen te doen; en nu zal niets van wat zij zich voorgenomen hebben te doen, voor hen onmogelijk zijn. Welaan, laat Ons nederdalen en aldaar hun taal verwarren, opdat zij elkanders spraak niet verstaan. Zo verstrooide de HEERE hen vandaar over de ganse aarde; en zij hielden op de stad te bouwen. Daarom noemde men haar Babel, omdat de HEERE aldaar de taal der ganse aarde verward heeft; en vandaar verstrooide de HEERE hen over de ganse aarde. Genesis 11:1–9.

De eerste val van Babylon, voorgesteld als Babel, wordt driemaal uitgedrukt met „welaan”. De drie engelen worden alle voorgesteld in de eerste engel. Daniël hoofdstuk één stelt eveneens de boodschap van de eerste engel voor, en zoals eerder in deze artikelen is vastgesteld, wordt het drievoudige beproevingsproces van het eeuwige evangelie gevonden in stap één, toen Daniël weigerde het Babylonische voedsel te eten en er in plaats daarvan voor koos God te verheerlijken. Zijn eerste beproeving was de beproeving van de eerste engel, die in de Milleritische geschiedenis op 11 augustus 1840 neerdaalde met een boekje, dat Johannes bevolen werd te eten.

Vervolgens werd hem een visuele proef van tien dagen gegeven, die een onderscheid aantoonde tussen hen die het Babylonische dieet aten en hen die, evenals Daniël, ervoor kozen peulvruchten te eten. De tweede proef bracht twee klassen voort, evenals de komst van de tweede engel in 1844 deed. Op die tweede proef volgde de beproeving aan het einde van drie jaar, waarin Nebukadnezar zijn oordeel openbaar maakte, zoals voorgesteld door de komst van de derde engel op 22 oktober 1844.

Na de zondvloed kreeg Noach de opdracht altaren te bouwen, en daarbij mocht hij de stenen die hij gebruikte nooit uithakken of behouwen, noch mocht hij specie voor zijn altaar gebruiken. De opstandige Nimrod gebruikte bakstenen en specie en vervalste daarmee het altaar van de verbondsverhouding waarvan was bevolen dat het gebruikt moest worden door hen die de aarde opnieuw bevolkten. Het eerste „welaan” in Nimrods getuigenis vertegenwoordigt een „verbond met de dood” dat in opstand tegen de eerste boodschap werd gesloten. Het tweede „welaan” vertegenwoordigt de bouw van een toren (een Kerk) en een stad (een Staat). Het tweede „welaan” in Nimrods getuigenis was de vereniging van Kerk en Staat, hetgeen de hoererij van de boodschap van de tweede engel is. Het derde „welaan” vertegenwoordigde het oordeel van de verstrooiing van het volk en de verwarring van de taal.

De eerste val van Babylon is een type van de boodschap van de eerste engel, en de tweede val van Babylon in de twee verschijningsvormen die de elementen van de val van het moderne Babylon vaststellen, is een type van de boodschap van de tweede engel. Dat is zo, want de val van Babylon zoals opgetekend in het boek Daniël vertegenwoordigt een begin en een einde, evenals de boodschap van de tweede engel, die wordt verkondigd aan het begin en het einde van het adventisme. Zuster White duidde er uitdrukkelijk op dat het oordeel dat over Belsazar werd gebracht, was getypeerd door het oordeel dat over Nebukadnezar werd gebracht.

‘Tot de laatste heerser van Babylon, evenals in zinnebeeld tot de eerste ervan, was het vonnis van de goddelijke Wachter gekomen: “O koning, ... tot u wordt gesproken: het koninkrijk is

van u geweken.” Daniël 4:31.’ Profeten en Koningen, 533.

De tweede val van Babylon draagt het merkteken van Alfa en Omega, evenals de boodschap van de tweede engel. Dit merkteken wordt voorgesteld door de val van de eerste en de laatste koningen van Babylon. Het oordeel en de val van Nebukadnezar worden voorgesteld als „zeven tijden”, wat een verwijzing is naar de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, en de „verstrooiing” in het oordeel en de val van Nimrod is eveneens een verwijzing naar de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. Het oordeel en de val van Belsazar worden voorgesteld door de vurige letters die samen tweeduizend vijfhonderdtwintig vormen, waarmee eveneens een verwijzing naar de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig wordt aangeduid.

Een „drievoudige toepassing van profetie” wordt vastgesteld door de eerste twee getuigen, die de kenmerken van de derde en laatste vervulling aanduiden en bevestigen. Met de drie vallen van Babylon duidt juist de boodschap die de val van Babylon aanduidt, ook de regel aan waarop de drievoudige toepassing van profetie is gebaseerd. De eerste twee vallen van Babylon duiden de profetische kenmerken van de derde en laatste val aan.

De milleritische geschiedenis wordt tot op de letter herhaald in de geschiedenis van Future for America. In de milleritische geschiedenis vormde een samenstelling van regels, waarmee William Miller vertrouwd raakte en die hij gebruikte om het raamwerk van waarheid vast te stellen dat hij aanwendde om de boodschap van de eerste engel te verkondigen, een wegmarkering in die geschiedenis. Een “drievoudige toepassing van profetie” is een van de regels die in deze laatste dagen is samengesteld om het raamwerk van waarheid vast te stellen waarin de boodschap van de derde engel wordt geïdentificeerd.

De drie manifestaties van Rome, tezamen met de drie manifestaties van Babylons val, zijn nauw met elkaar verbonden, maar vertonen onderscheid. De hoer van Tyrus, of Babylon, die hoererij bedrijft met de koningen der aarde, is één vlees met hen, maar zij heerst over die koningen zoals Izebel heerste over koning Achab. Het moderne Rome is het beest van Openbaring zeventien, waarop de hoer van het moderne Babylon rijdt en waarover zij heerst.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

“Toen werden mijn ogen afgewend van de heerlijkheid, en werd mij gewezen op het overblijfsel op de aarde. De engel zei tot hen: ‘Zult gij de zeven laatste plagen ontvluchten? Zult gij ingaan in de heerlijkheid en genieten van alles wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben en bereid zijn omwille van Hem te lijden? Zo ja, dan moet gij sterven opdat gij moogt leven. Bereidt u, bereidt u, bereidt u. Gij moet een grotere voorbereiding hebben dan gij nu hebt, want de dag des HEEREN komt, wreed, zowel in gramschap als in brandende toorn, om het land te verwoesten en de zondaars daaruit te verdelen. Offert alles aan God. Legt alles op Zijn altaar—uzelf, uw bezittingen en alles—als een levend offer. Alles zal nodig zijn om de heerlijkheid binnen te gaan. Vergadert u schatten in de hemel, waar geen dief bij kan komen en geen roest verderft. Gij moet hier deelgenoten zijn aan het lijden van Christus, indien gij hierna met Hem deelgenoten wilt zijn aan Zijn heerlijkheid.’”

„De hemel zal goedkoop genoeg zijn, indien wij haar door lijden verkrijgen. Wij moeten onderweg voortdurend onszelf verloochenen, dagelijks aan onszelf sterven, Jezus alleen doen verschijnen en Zijn heerlijkheid voortdurend voor ogen houden. Ik zag dat zij die zich de laatste tijd bij de waarheid hebben aangesloten, zouden moeten leren wat het is om ter wille van Christus te lijden, dat zij door beproevingen zouden moeten gaan die scherp en snijdend zouden zijn, opdat zij gelouterd en door lijden geschikt gemaakt zouden worden om het zegel van de levende God te ontvangen, door de tijd der benauwdheid heen te gaan, de Koning in Zijn schoonheid te zien en te wonen in de tegenwoordigheid van God en van reine, heilige engelen.

‘Toen ik zag wat wij moeten zijn om de heerlijkheid te beërven, en vervolgens zag hoeveel Jezus had geleden om voor ons zulk een rijke erfenis te verwerven, bad ik dat wij gedoopt mochten worden in het lijden van Christus, opdat wij niet zouden terugdeinzen voor beproevingen, maar die met geduld en blijdschap zouden dragen, wetende wat Jezus had geleden, opdat wij door Zijn armoede en lijden rijk gemaakt zouden worden. De engel zei: “Verloochen uzelf; gij moet snel voortgaan.” Sommigen van ons hebben tijd gehad om de waarheid te verkrijgen en stap voor stap vooruit te gaan, en elke stap die wij hebben gezet, heeft ons kracht gegeven om de volgende te zetten. Maar nu is de tijd bijna ten einde, en wat wij in jaren hebben geleerd, zullen zij in enkele maanden moeten leren. Zij zullen ook veel moeten afleren en veel opnieuw moeten leren. Degenen die het merkteken van het beest en zijn beeld niet willen ontvangen wanneer het bevel uitgaat, moeten nu vastberaden zijn om te zeggen: Neen, wij zullen de instelling van het beest niet erkennen.’ *Early Writings*, 67.